

Alf Møller Hansen - Små hændelser i Ringkøbing

Lokalhistorisk Arkiv har fået indleveret efterladte dokumenter og papirer fra Alf Møller Hansen.

Alf Møller Hansen var modstandsmand under 2. verdenskrig. Han var ansat som radiotekniker hos Radiohandler Gaardsøe, Nygade 12, Ringkøbing fra 1941 til 1984. De sidste 18 år som medejer.

En samlet oversigt over hvad Arkivet har fået vedr. Alf Møller Hansen kan ses ved at klikke på dette link:

Arkiv.dk A175

Vi bringer nedenfor et par lokalhistorier – fortalt af Alf Møller Hansen:

Små hændelser i Ringkøbing, af Alf Møller Hansen

Dette er småhistorier fra Ringkøbing. Nogle har jeg selv oplevet, og andre er blevet fortalt mig. Nogle er den rene skære sandhed, og andre er garanteret det rene opspind. Hvad, der passer og hvad, der ikke passer, må enhver selv tage stilling til.

Bomme

Der er ikke ret meget om Bomme, udover at han også var slave af spritten. Han var sikkert sjældent syg, men engang var han alligevel kommet på Ringkøbing sygehus. Men den værste sygdom var vist, at han ikke havde noget at drikke. Så hen under aften, da en sygeplejerske kom og skulle tage patienternes temperatur, fattede hun termometeret, der stod i et glas med sprit ved hver seng. Da hun tog termometeret op af spritten, sagde Bommens næse ham, at her var der vist noget, han kunne bruge.

Han ventede tålmodigt til hun var færdig med sin runde, så rejste han sig af sengen, og gik rundt på stuerne, og drak med største velbehag, det sprit, som termometrene stod i, hvorefter han forlod sygehuset!!

Lille T-torvald

Engang var der en taxavognmand i Ringkøbing. Han hed Thorvald, og da han stammede ret slemt, blev han derfor i daglig omtale kaldt "Lille T-torvald". En dag, hvor han som sædvanlig holdt på banegårdspladsen for at kapre kunder fra toget, kom der en rejsende og bad ham køre. Denne herre stammede også meget, og Torvald svarede ikke, men pegede på den næste taxa, som manden så tog. Da denne vogn kom tilbage gik chaufføren hen til Torvald og spurgte ham, hvorfor han dog ikke ville have den tur, hvortil Torvald svarede "t-t-tror du jeg vil ha l-l-lussinger".

Ursus på besøg i Ringkøbing

Engang sidst i nittenhundrede og fvrerne var den stærke mand Ursus fra Island på besøg i Ringkøbing. Alle kendte Ursus af omtale, men kun få havde set ham, det var jo før fjernsynets tid. Han optrådte med at løfte en bil eller en hest eller andet stort. Men man kunne ikke se på ham, at han var en kraftkarl. Under besøget var Ursus gået ind på Hotel Vestjylland, et af byens ydmyge værtshuse. Han sad i slyngelstuen med en øl og snakkede med servitricen Bitten. Lidt senere kom Bittens kæreste Gettermann ind, og det passede ham ikke, at nogen interesserede sig for Bitten, og derfor gik han, der var en stor kraftig mand, hen til Ursus og fortalte ham, hvad han ville gøre ved en, der ikke holdt fingrene fra Bitten, og det var ikke småting. Ursus kiggede lidt på Gettermann, blev siddende og tog sit visitkort frem og gav ham det. Gettermann kiggede lidt på det, kløede sig lidt i nakken, satte sig ned ved Ursus's bord og kaldte så: "Bitten! kom lige med to bajere til os"

Sjappe

Der har været mange originaler i Ringkøbing, og Sjappe var vel en af dem. Sjappe var en dygtig murer, men han havde et problem med spiritus. Han var et meget fint menneske, og han læste meget og var derfor meget vidende. Dette kom frem en gang på Sømandshjemmet i Hvide Sande, da en missionsmand ville gå i rette med ham og hans levemåde. Missionsmanden ville støtte sig til skriftsteder fra Bibelen men det viste sig snart, at Sjappe vidste mere om Bibelens tekst, end den anden gjorde. Nar Sjappe havde sine ture, kunne han jo ikke arbejde, og så blev det småt med penge, men Sjappe tiggede ikke, det var under hans værdighed. I stedet for spurgte han: du kan vel ikke låne mig en femmer? Det er næsten helt sikkert, at det var hans mening at betale tilbage, men jeg har aldrig oplevet det. En gang kom en dame gående på fortovet. Hun havde et barn i barnevognen og en lidt større pige ved hånden, og lidt længere fremme kom

Sjappe ravende. Fortovet var ikke ret bredt, og han kunne se, at det let kunne gå galt, men som den fine mand han var, klamrede han sig til en lygtepæl mens optøget passerede, og han hilste pænt på dem! Under sine ture holdt han meget til i et kolonihavehus. Der var ingen varme, så der var meget koldt om vinteren. men det gik alligevel. En gang i stærk frost ville en af hans kammerater tage en slurk af et glas vand, der stod på bordet, men det var ren sprit, så det tog jo nogen tid inden han fik vejret igen. Sjappes bemærkning hertil var: "du kunne da sige dig selv, at det havde været bundfrossen, hvis det havde været vand". Et kolonihavehus blev også Sjappes endeligt. Han har måske villet prøve at fyre for at få lidt varme, men huser brændte og Sjappe omkom.